

Noksanlıkların üstünü örten görüntülerin kusursuzluğu

Ali BULUNMAZ

Zamanın ruhunun pazarlayıp sattığı konfor, acaba bizi gerçekten mutlu ediyor mu? Günlük akış ve koşturma içinde, bir dolu meşguliyet ve sosyal medyadaki yaşamımız arasında bu soruyu değil yanıtlamak, olup biteni düşünmek bile mümkün değil.

Başımıza gelenlere kafa yormak ve soruyu cevaplamak için bir anlık boşluk veya duraksama gerekiyor. Fakat bunlar, hakikate giden yolun kapısını açıp simülasyonu bozacağı için tercih edilmiyor. Başka bir deyişle bireyler mutsuzluğuyla yüzleşmemek için sahte mutluluklara tutunuyor.

Vincenzo Latronico, *Kusursuzluk*'ta ideal görünen bir yaşam simülasyonu içindeki Anna ve Tom karakterleri etrafında, hayatın ve hayatî şeylerin ıskalandığı bu simülasyona dair bir hikâyeyle çıkıyor karşımıza.

Latronico'nun kaleme aldığı hikâyenin özünde, dönemin ruhu yer alıyor: Albenili ambalajıyla satışa çıkarılmış yaşam tarzlarından birini seçen pek çok insandan ikisi olan Anna'nın ve Tom'un günlük akıştaki konumu; "güzelliğe ve keyfe gösterilen özenin günlük hayata sindiği 'mutlu' bir yaşamın" resmi... Burada görüntü ile gerçeklerin tam manasıyla uyuşmaması olağan sayılıyor ama kimse buna takılmıyor. Daha doğrusu takılmak istemiyor. Arzuladıkları hayat için Berlin'e gelen Anna ve Tom, işler ve şeyler arasındaki konforlu yaşamında hem çalışıyor hem de günlük akıştan geri kalmıyor. Her şeyin kendine göre bir düzeni ve disiplini var orada, ikisi de buna sonuna kadar uyuyor. Profesyonel bir iş hayatı ve "verimli" bir günlük yaşam: "Herkes farklılıklar sisteminde biricik bir pozisyon edinmek anlamına gelen bir parça güzellik istiyordu. Anna ile Tom, bu gereksinimi sezgisel olarak kavriyordu."

Çalışarak, sosyal medyada var oluşlarını sınıyarak ve Berlin'e gelmiş başka göçmenlerle tanışarak geçen günlerinde Anna ve Tom, tüketimle ve özgürlük anlamına gelen bollukla yaşamının keyfini sürerken değişimlerinin de ayırında ve tatillerde döndükleri memlekette bunu etrafındakilere anlatıyor: "Berlin'de gittikleri partilerden ve kira fiyatlarından bahsederek çevrelerindeki büyüyorlardı. Eskiden kendilerine gayet olağan gelen bir taşralılığı ve dar kafalılığı da aniden fark etmişlerdi. Almanya'da zaman geçirdikçe Akdeniz Avrupası'nın hımbıllığı karşısında duydukları yılgınlık gitgide keskinleşiyordu."

Hayli genişmiş hissi veren kısıtlı ve rutinlerle örülü dünyalarının "sonsuzluk yanılsaması yaratacak kadar hızlı bir ritimle yenildiğini" görse de akışa kapılıyor ikili. Buna birbirlerine âşık olmaları da dahil: "Aşkalarının meyveleriyle sarıp sarmalanmışlardı. Sıcak ve leziz yemekler, düzenli ödenen faturalar, istedikleri ev ve iş; bütün bu ayrıntılar yaşamlarını oluşturuyordu. Bu hayatı –aşağı yukarı– kendileri yaratmıştı; onu kendi memleketlerinde kalsalar asla sahip olmayacakları bir özgürlükle, gerçekten kim olduklarını yansıtana dek farktan farka geçerek inşa etmişlerdi. Onunla gurur duyuyorlardı."

Görüntülerle çevrelendikleri; telefonlarla, tabletlerle ve bilgisayarlarla şekillenenin yanı sıra gerçeklerin bulunduğu iki yaşam arasında sıkışmış durumda çift. İşten partilere, partilerden sosyal medyaya geçiş, günlük hayatlarının sıradanlığını yansıtıyor. Birinden ötekine doğru gitmek, birinin diğeri olduğunu kabul etmek anlamına geliyor. Bu akış içinde zaman uçuyor. Anna'nın ve Tom'un Berlin'de farkına vardığı en önemli şey, sosyal medyada yarattıklarından daha "dar ve yalıtılmış, güzel bir baloncuğun içinde yaşadıkları." Bunun adı yabancılaşma. Çiftin bu teşhisi, bir başka hakikati ortaya çıkarıyor: Böylesine bir koşturmada eski dünyaya ve yaşama ait pas geçilen ve eksik bırakılan bir şeylerin olduğu... Bu da onların yeni dünya ve yaşamdaki gedikleri gidermek üzere eyleme geçişini tetikliyor. Dahası, atıl yaşamlarını değiştirmek üzere ve aylaklığın tadına tekrar varabilmek için yola koyuluyorlar. Boş zaman bulduklarında ise bocalıyorlar.

|

Latronico, Anna ve Tom aracılığıyla zamanın ruhunu hem yaratan hem de onun tarafından çevrelenmiş bir kuşağın savruluşlarını, mutlu anlarını, huzursuzluğunu ve telaşını resmediyor *Kusursuzluk*'ta. Güzel gibi görünen ama öyle olmayan, konforlu gibi duran fakat soluklanmaya fırsat vermeyen, her şeyi aynı anda yapmaya koşullandırırken düşünmeye vakit bırakmayan bir düzenin anlatımı bu. Görünenin gerçekmiş gibi algılandığı, kurgulanan gerçeklerin hakikati perdelediği; görüntülerin kusursuzluğunun, pek çok noksanlığın üstünü örttüğü yaşamın kısa ve yoğun bir hikâyesi...